

Filip Tamás

Csak nehogy túlgondoljuk

Mindegy-hajón ülünk,
a bárhova indulón,
akármelyik folyón.
Összeragadt kutyák a parton.
Futnának kétfelé, és körbeforognak,
ahogy velünk a hajó.

Slim poetry szól, sovány
verseiket nyomják a fiúk.
Nem vér- és aranykor ez, nem Ady-idő,
a valódi nem igaz ma,
az igaz meg nem valódi.
Kharón ladikján csak kormány van,
de nincs evező.

Jó szél meg minek, ha nincsen vitorla?
Legfeljebb húsíténé
forró homlokunkat.

A beavatás megint elmarad,
az avantgarden gyepét
föltúrják a vakondokok.
És minden celeb öleb,
ha olykor morog is, sosem harap,
a nagy tömeg jobbra-balra billen,
és minden a helyén marad.

Esély

A csigaház hova bújhat,
ha csiga nincs benne
már, hogy fölmásszon vele
az elefántcsonttoronyba?

Egy szobát szeretnék
most azonnal, kályhával,
megvetett ágygal, hogy
kiolvadjon csontjaimból a fagy.

Egyszer itt aludtál.
A sima pléd, vakító lepedő
úgy őrzi tested láthatatlan
nyomait, akár egy várostérkép

az utcák földrengés, tűzvész és
szökőár előtti állapotát, mikor
még jártak a villamosok.

Csak egy gigászi fa maradt
állva, őt mindentől megóvta
a törzsét körbeölelő moha.

